

Woke: de onaanraakbare 'multiculturele samenleving' terug van weggeweest

Posted on 4 maart 2023 by Coen de Jong

Tot 2001 hielden politici de fictie hoog dat Nederland de ideale multiculturele samenleving ging zijn. Minderheden behielden daarin vooral hun eigen cultuur, de islam kende louter zegeningen en geen 'buitenlander' hoefde in het gidsland van '15 miljoen mensen' te integreren.

Het minderhedenbeleid bestond uit afspraken met voormannen van allochtone 'zelforganisaties' en verder lieten politici de 'migranten' graag in hun eigen Turkse, Marokkaanse of Surinaamse maatschappelijke enclaves blijven. Politiek en ook de media waren in het Nederland van vóór Pim Fortuyn zonder het te beseffen al erg 'woke'.

Tegenspraak ongewenst

Wie politiek een stem gaf aan de brede onvrede onder Nederlandse kiezers wachtte

verkettering. De SP kreeg in 1983 bagger over zich heen na publicatie van de kritische beschouwing 'Gastarbeid en Kapitaal'. De ultrarechtse Centrum Partij van Hans Janmaat gold in kringen die er toe deden als een heropleving van het nationaalsocialisme. En in 1998 kwam het tot een partijverbod voor de - toen al zieltoegende - extreemrechtse CP86.

Reactief beleid

De Nederlandse politiek besepte - van onder haar morele uithangbord - in de jaren 90 al dat immigratie van buiten Europa onder kiezers niet heel populair was. Zo sleutelde staatssecretaris Job Cohen van de PvdA in de hoogtijdagen van de Paarse kabinetten (1994-2002) al wat beperkingen in het toelatingsbeleid voor asielzoekers. Tegelijk kreeg de immigratie-kritische VVD-leider Frits Bolkestein vanaf links het verwijt dat hij 'Bosnische vluchtelingen op transport wilde stellen'.

Debat onmogelijk

Daadwerkelijk enthousiasme voor de multiculturele samenleving beperkte zich tot wat beoefenaars van marginale academische stromingen als cultuurrelativisme en antikolonialisme (onder wie antropologe Gloria Wekker) en tot de gesubsidieerde 'zelforganisaties' van allochtonen, die nauwe banden aanknoopten met partijen als PvdA en GroenLinks.

De politiek én de opiniërende klasse probeerden nadelige effecten van immigratie uit zicht te houden met morele geboden en luchtspiegelingen over culturele verrijking. Het maakte weinig enthousiasme los onder Nederlanders maar beperkte wel sterk de debatruimte en dempte tegengeluiden in politiek en media tot fluisterton.

Keerpunt

De zinsbegoocheling spatte vlak na de eeuwwisseling uiteen met de politieke opkomst en ondergang (via een politieke moord) van oud-Elsevier columnist Pim Fortuyn. De centrumrechtse onderstroom -Nederland is nooit een in meerderheid links land geweest - kwam meer naar de politieke oppervlakte met de kabinetten Balkenende (2002-2010).

Die beleden lippendienst aan migratiebeperking, integratie en het gevaar van islamitisch extremisme. Maar veel bleef ook hetzelfde: immigratie van binnen én buiten de EU zette zich voort. Gemeenten en universiteiten hesen islamologen als Tariq Ramadan op het podium in het kader van 'bruggen bouwen' met de moslimwereld.

Nieuwe leer van Diversiteit en Inclusie

De theorie van de multiculturele samenleving stelde dat culturen in alle opzichten gelijkwaardig zijn. Hedendaagse 'woke' actiegroeperingen als Kick Out Zwarte Piet, Black Lives Matter Nederland en BIJ1 van Sylvana Simons gaan een stap verder en propageren dat 'witheid' slecht is, dat witte mensen besmet zijn met foute gedachten en boete moeten doen.

'Woke' komt neer op de gecombineerde denkbeelden van de Amerikaanse Black Panthers uit de jaren '70 en het Nederlands Palestina Komitee uit de jaren '80, beleden in 21ste eeuwse half-Engelse kretologie. En zo dient anno 2023 de (in de jaren '80 en '90 uitgedachte) quasi-wetenschap van Gloria Wekker over 'witte schuld' opeens als handleiding voor de nieuwe leer van Diversiteit & Inclusiviteit.

Witte bazen, gekleurde subsidieontvangers

'Woke'-activisme presenteert zich als 'de stem van de rechtelozen' maar floreert juist omdat het geld en aandacht krijgt van ministeries, van gemeenteraden en van met publiek geld betaalde emancipatieclubs en kennisorganisaties, waar (oud-)politici van PvdA, GroenLinks en D66 de dienst uitmaken.

De nieuwe Omroep ZWART van Akwasi is simpelweg een nieuwe verschijningsvorm van de gesubsidieerde allochtone 'zelforganisaties' uit de jaren '80 en '90. Uiteraard is het nog steeds niet de bedoeling dat individuele 'mensen van kleur' voor zichzelf nadenken, kritische journalistiek gaan bedrijven of anders gaan stemmen dan van hogerhand gewenst.

Verklikkers

In de jaren '80 en '90 waren PvdA-politici als Ed van Tijn samen met de Anne Frank Stichting druk met de jacht op dissidente geluiden rond het multiculturele ideaal. Rond de 'woke'-ideologie van diversiteit & inclusiviteit die nu overal de publieke

sector binnendringt zit de schrik er ook goed in. Klachten van 'gekwetsten' kunnen immers leiden tot uitstoting van 'daders' of tot een mediastorm. Via meldpunten, racismecoördinatoren van PvdA-huize en diversiteitsofficieren begint al een systeem van opinie- en gedragscontrole te ontstaan.

Verbod op kritiek

Anno 2023 is zo de oude wensdroom uit de jaren tachtig van het Nederlands Centrum Buitenlanders om kritiek op de islam of op 'mensen van kleur' te bestraffen aan het uitkomen. Hun voorman Mohamed Rabbae riep eind jaren '80 op het boek *De Duivelsverzen* van Salman Rushdie te verbieden.

Woke actieclubjes als KOZP, Zwart Manifest en Black Archives dromen - vaak via actief moreel beraad met het College voor de Rechten van de Mens - van het verbieden van woorden en uitdrukkingen en het 'opschonen' van boeken, toneelstukken en films.

Jodenvervolgingen als ijkpunt vervangen door de Trans-Atlantische slavernij

In de tijd van de multiculturele samenleving waren de Tweede Wereldoorlog en de Jodenvervolgingen het ijkpunt voor alles. Vergelijkingen met de Tweede Wereldoorlog dienden niet zelden als politiek wapen tegen ongewenste oppositie over immigratie en integratie.

De Trans-Atlantische slavernij begint deze functie van moreel ijkpunt over te nemen nu Rutte-4 op instigatie van D66 en GroenLinks een herdenkingsindustrie opzet over slavernij en koloniale wandaden van 'wit' Nederland. Herdenkingen en museumtentoonstellingen over de slavernij zijn daarbij podia om de juiste gedachten en opvattingen te verspreiden en hebben veel weg van bijeenkomsten voor de nieuwe diversiteitsideologie.

Verzet en helden

Per decreet is ook het beeld van de Tweede Wereldoorlog aangepast: 'Witte' oorlogshelden zijn door directrice van het Verzetsmuseum Liesbeth van der Horst afgeschaft, Nederlandse verzetsstrijders én SS-ers zijn evenzovele moreel ambigue

mensen.

De 'witte' Nederlanders kunnen hun historische collectieve schuld daarentegen niet ontlopen en moeten – als het tenminste aan Bij1 ligt – de Caribische historische figuren Boni en Tula als helden gaan vereren om hun verzet tegen 'witte' slavenhouders. Ook hier volop continuïteit: bestuurders van het Verzetsmuseum wilden in de jaren '90 de problemen van 'illegalen' in Nederland al gelijk stellen aan het lot van Joodse onderduikers in '40-'45.

Mensenrechten ondergeschied aan 'eigen kring'

De multiculturele opvatting dat 'wij' niet mogen oordelen over misstanden in 'eigen kring' als eerwraak, dwanghuwelijken en meisjesbesnijdenis is anno 2023 nog springlevend. Een Nederlandse rechtsbank [oordeelde](#) na expertconsultatie met arabist Maurits Berger – wiens leerstoel is gefinancierd vanuit Oman – dat de prediker van de Haagse As-Soenah moskee meisjesbesnijdenis mocht 'bespreken' (lees: aanbevelen).

Inperking van de denkvrijheid van de kiezer

'Woke' en de leer van diversiteit & inclusiviteit gaan vrijwel altijd hand-in-hand met gedachten en opvattingen – over onderwijs, cultuur, Europese Unie, stikstof en klimaat – die de gevestigde politieke partijen en de opiniërende klasse wenselijk vinden. Net zoals van de Nederlandse burger in het decennium vóór Fortuyn impliciet werd verwacht het 'Paarse' gedachtengoed te eerbiedigen.

Tekenend was dat de lijstverbinding PvdA-GroenLinks hun beoogde leider in de Eerste Kamer Paul Rosenmöller naar voren schoof bij een debat bij *WNL-op-Zondag* op 25 februari. Rosenmöller stak een lofzang af op grootschalige immigratie en waarschuwde voor extreemrechts. Het leek weer 2002.

(Valse) hoop op restauratie van het pre-Fortuyn tijdperk

Het 'woke' diversiteitsoffensief is een nieuwe zinsbegoocheling die, net als in het pre-Fortuyn tijdperk, vastlopend beleid rond immigratie en minderheden moet maskeren. In tijden van historisch laag vertrouwen in de Haagse politiek kan de

diversiteitsobsessie een tweede, ditmaal waarschijnlijk veel onaangenamere, 'Fortuyn-revolutie' gaan baren.

Coen de Jong beschrijft in **WOKELAND** hoe een radicaal groepje activisten met behulp van politici van GroenLinks en D66 vat kreeg op Nederland: op de geschiedenis, op de folklore, op de politiek, op de media. Het boek is uitgegeven door Uitgeverij Blauwburgwal en kost 22,50 (geen verzendkosten). **'Wokeland' is overal te koop, zoals in de winkel van Wynia's Week.**

COEN DE JONG

WOKE LAND

HOE EEN RADICALE VOORHOEDE
VAT KREEG OP DE SAMENLEVING

WYNIA'S WEEK

Wynia's Week zorgt twee keer per week voor verrassend nieuws en verrijkende inzichten. De donateurs maken dat mogelijk. Van harte welkom! Doneren kan [HIER](#).
Hartelijk dank!